

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ४२ ॥

॥ कृष्ण चरित्र ज्ञानाची व विनवणीची ओवी ॥

॥ सावंगपुरची राज महीमा ॥

॥ सावंग पुरची राज महीमा । सत्याची ज्योतं ।

महाराजानं अवतार धरला । अहिनाच्या ईथं ॥ घृ ॥

॥ अहिन माता अहिन पिता । अहिनाचं सर्व ।

अहिना पासुन सर्वच ज्ञालं । का करता गर्व ? ॥

॥ मोत्या सारखं नाम याची । का करता माती ? ।

महाराजांन अवतार धरला । भावीका साठी ॥

॥ भावीका साठी होवुन कष्टी । हिंडितो रानो-वनी ।

आता या रायाच ध्यान । धरावं मनी ॥ ०४ ॥

॥ महाराजाचा सत्य शकुन । उभा चौथ्या खुम्मी ।

मिर्त लोकी देल्ली देल्ली । धन्याची वाणी ॥

भजने :-

॥ दवंडी देल्ली कृष्णानं । दवंडी वाल्या पाय दारवव येवुनं ॥

॥ ओवी नं. ४३ ॥

॥ कृष्ण चरित्र ज्ञानाची व विनवणीची ओवी ॥

॥ हे होय पुर्विचं देणं ॥

॥ हे होय पुर्विचं देणं । मावं केळी देवानं ।

सावंग नगरी अखंड वाणी । होईन दर्शनं ॥घृ॥

॥ सावंग नगरी उभा देव । देहेचा धनी ।

याहीच्या नामी राहा गडेहो । तारण पृथ्वी ॥

॥ भावीकानं भक्ती केळी । प्रेम लावुनं ।

त्याच्या घरी विठोबा नांदे । बहु आनंदानं ॥

॥ भावीकाचे गुणं पाहुन । रमले देवाचं मनं ।

याहीच्या हृदयी देव विठोबा । करे गायनं ॥०४॥

॥ भावीका साठी देव विठोबा । ज्ञाला कैवारी ।

पुर्विस्ताचा दिला कारं । सत्या घरी ॥०७॥

भजने :-

॥ होता पुर्विचं संचित । म्हणुन घडली देवाची संगत ॥

॥ होता पुर्विचा दोरा । म्हणुन आले देवराया घरा ॥

॥ सत्या घरी आला भगावान । याहीच्या मुखी दिले चतुर्पती नाम ॥

॥ सत्य आणनं जगा । पुर्ण अवतार या बिरदावर उभा ॥

॥ सत्य आणनं जगी । सिदाई सेना आहे बिरदावर उभी ॥

॥ अवधुत आले भक्तीला तारू । मुखानं आवाज केला/करा सुरू ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥